

ρυκες, ἐπίσκοποι καὶ ἀρχιεπίσκοποι, καθηγῆται καὶ ἄλλοι ἄνδρες λόγιοι, οἷον ὁ Μηνιάτης, Κακαβέλλας, Μελέτιος, Ἰάκωβος Ἀργεῖος, Σουγδουρῆς, Κατήφορος, Κριτίας, Χουρμούζης καὶ Παναγιόδωρος.

Ὁ Παναγιωτάκης, ἀνὴρ ἔξοχος, ὑπάρξας ὁ πρῶτος Ἑλλήν διερμηνεὺς τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, ἐφιλοτιμήθη νὰ συστήσῃ τὸν Μαυροκορδάτον ὡς ἐξαίρετον αὐτοῦ φίλον πρὸς πολλοὺς ὑπουργοὺς Τούρκους, ἐξαιρέτως δὲ πρὸς τὸν περίφημον Βεζύρην Κιουπρουλήν, ὡς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Παναγιωτάκη ἔμεινε διάδοχος αὐτοῦ ὁ Μαυροκορδάτος ὡς διερμηνεὺς τῆς Πύλης, συνοδεύσας δὲ τοὺς πληρεξουσίους Τούρκους εἰς τὸ ἐν Κάρλοβιτς συνέδριον, ἀνηγορεύθη διερμηνεὺς ἐξ ἀπορρήτων.

Ὁ Μαυροκορδάτος, ἀπολαύων εὐνοίας καὶ τιμῆς παρὰ τῷ Ὀθωμανικῷ Ὑπουργεῖῳ, ὑπερησπίζετο τὸ ἔθνος αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀρπαγῶν καὶ συκοφαντιῶν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διοικητῶν, ἐλάμβανεν ἄδειαν τοῦ συνιστᾶν σχολεῖα δημόσια ἐν διαφόροις τουρκικαῖς πόλεσι τῆς εὐρωπαϊκῆς καὶ ἀσιατικῆς Τουρκίας, ἠγόραζεν ἀμέσως καὶ ἐμμέσως τὰ συγγράμματα τῶν ἐγκρίτων συγγραφέων ἐκδιδόμενα ἐν Εὐρώπῃ,